ΝΑ12| Η ΑΙΔΩΣ

Ο ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ [ΦΑΡΑΧ Β΄] · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_bna/να12-η-αιδωσ/

Ἄπειρος ὁ ἀριθμὸς τῶν βαθμίδων τῆς πνευματικῆς κλίμακος. Ἀνερχόμενος εἰς τὴν προοδευτικὴν ταύτην κίνησιν ὁ ἄνθρωπος ὁ πνευματικός, ἀπὸ ἀτέλειαν βαίνει κινούμενος κατὰ τὴν μίαν αὐτὴν φορὰν πρὸς τὸ Τέλειον, διερχόμενος τὰς συνεχεῖς βαθμίδας, τὰς παριστανούσας καὶ ἕνα ἑκάστοτε ἐξελικτικὸν σταθμόν. Ἑκάστη τοιαύτη βαθμὶς τῆς Ἀπείρου ταύτης καὶ Ἀτέρμονος κλίμακος, ὑπὸ πνεύματος κινουμένου ὁμαλῶς, διανύεται ἐντὸς ὡρισμένου πνευματικοῦ διαστήματος.

Ὅπως δὲ πᾶσα ἐπὶ τὰ πρόσω ἢ τὰ ὀπίσω κίνησις κινητοῦ ἐπακολουθεῖται ἢ μὲ ἐπιβράδυνσιν ἢ μὲ ἐπιτάχυνσιν, οὕτω παραλλήλως πως πᾶσα πνευματικὴ ὀντότης, διατρέχουσα τήν ἐξελικτικῆν ταύτην πνευματικὴν τροχιάν, **χωρεῖ πρὸς τὸ Ἄπειρον μὲ κίνησιν ἢ ὁμαλήν, ὅτε ἡ ἀλληλουχία καὶ διαδοχὴ τῶν πνευματικῶν βαθμίδων γίνεται ὁμαλῶς, (ὁμαλὴ πνευματικὴ ἐξέλιξις), ἢ ὑφίσταται ἐπιβράδυνσιν, ὅτε μετ' ἠλαττωμένην κίνησιν ἀκολουθεῖ στασιμότης ἢ ἀδράνεια εἰς ὡρισμένην βαθμίδα, καὶ τέλος ἡ κίνησις ἐ πιταχύνεται, ὁπότε ἡ πνευματικὴ ὕπαρξις διατρέχει τὰς βαθμίδας μὲ ταχύτητα ὁλονὲν ἐπιταχυνομένην καὶ ὅτε τὸ Πνεῦμα ὁδεύει πρὸς τὴν Ἄπειρον πνευματικὴν ἐξέλιξιν, λαμβάνον ταχέως τὴν ὑψηλὴν πνευματικότητα αὐτοῦ.**

Καὶ κατὰ μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν, τῆς ὁμαλῆς πνευματικῆς ἐξελίξεως, ὁ πνευματικὸς ἄνθρωπος βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον, **ἀποβάλλων τὰ σαθρὰ ψυχικὰ στοιχεῖα, ἅτινα ἐν συνόλῳ ἀπαρτίζουσι τὸν ἁμαρτωλὸν ἄνθρωπον, ἐφοδιάζεται μὲ ἕτερα ὑγιᾶ, ὧν ἡ πρόσκτησις χαρακτηρίζει τὸν πνευματούμενον ἄνθρωπον καὶ τὸν ὁμαλῶς διατρέχοντα τὴν προοδευτικὴν πνευματικήν τροχιάν του.**

Κατὰ δὲ τὴν δευτέραν, τῆς ἐπιβραδυνομένης ἐξελίξεως, αἱ πνευματικαί ὑπάρξεις διὰ τὰ μὲν ἢ δὲ αἴτια, **ἀδρανοῦσι, περιέρχονται εἰς στάδιον στασιμότητος,** ἥτις δύναται ἐπὶ πολὺ νὰ συγκρατήσῃ ἐν τῷ κλοιῷ της τὴν πνευματικὴν ἐκείνην ὕπαρξιν, **ἂν μὴ ἀπότομος ψυχικὸς κλονισμὸς ἢ ἀνακαινιστικὴ τῶν πνευματικῶν στοιχείων δόνησις ἀναδημιουργήσῃ δυνάμεις καὶ προσδώσῃ νέαν ἰσχυρὰν πρὸς τὰ πρόσω ὥθησιν.**

Κατὰ δὲ τὴν τρίτην περίπτωσιν, τῆς ἐπιταχυνομένης πνευματικῆς ἐξελίξεως, αἱ πνευματικαὶ ὀντότητες **κινούμεναι ἰλιγγιωδῶς περὶ τὸν ἄξονα τῶν πνευματικῶν νόμων, διαγράφουν,**

ὡς ἀσβεστοι πυρσοί, ὁλονὲν ἀποκτῶντες μεγαλυτέραν λαμπηδόνα, τὴν τροχιὰν πρὸς τ ὴν ἀνωτέραν ἐξέλιξιν, ριπτόμενοι εἰς τὸν πνευματικὸν ἐκεῖνον στρόβιλον καὶ διερχόμενοι εἰς τὰ ἀφάνταστα καὶ ἀπροσπέλαστα Πνευματικὰ βασίλεια.

Νόμος τῆς Ἀπείρου Δυνάμεως, τὰς τρεῖς ταύτας περιπτώσεις διέπων πρὸς ἓν κοινὸν σημεῖον καὶ τὸ αὐτὸ τέρμα ὠθεῖ τὰς πνευματικὰς ὑπάρξεις. Ἡ ἄπειρος Πνευματικότης, ἣν ὡς ὑπὸ ἐλατηρίου ἑλκόμεναι τρέχουν κατὰ κανόνα αἱ ὀντότητες αἱ πνευματικαί, εἶναι **ἡ ἀρχὴ τῆς ὑπάρξεως καὶ αὐτὸ τὸ τέρμα τῆς κινήσεως τῆς ἀπολύτου τῶν πνευμάτων.**

Ὁ νόμος οὗτος τῆς προόδου, διήκων τὴν ἀτελευτήτως ἄπειρον πνευματικὴν κλίμακα, **ἔχει καὶ ἀνάλογον ἀντίδρασιν τῆς δυνάμεως τῆς ἀντιρρόπως καὶ σχεδὸν ἰσοσθενῶς δρώσης, τῆς δυνάμεως τῆς ὕλης.** Οὕτω, ἂν μὴ ἡ ἑκάστοτε νέα πρόσκτησις ὑψηλῶν πνευματικῶν στοιχείων πλουτίσῃ καὶ ἐνισχύσῃ τῆν ἐνέργειαν τοῦ πνευματικοῦ τούτου νόμου τῆς προόδου, **ἡ ἀντιρρόπως δρῶσα τῆς ὕλης ἢ τῶν ὑλικῶν νόμων δύναμις, ὑπερνικῶσα, προκαλεῖ ἀντίστασιν εἰς τήν κίνησιν τῆς πνευματικῆς ὑπάρξεως, καθιστῶσα αὐτὴν ἐ πιβραδυνομένην ἕως οὗ ἀκολουθήσῃ ἡ στασιμότης ἡ πνευματική.** Τότε ἐκ τῶν τριῶν ἄνω περιπτώσεων παρουσιάζεται ἡ δευτέρα.

Αἱ τρεῖς ὅμως αὗται τῆς πνευματικῆς ἐξελίξεως περιπτώσεις, καθ’ ἃς διαγράφεται ἡ αὐτὴ πάντοτε τροχιὰ μὲ τοὺς ἀνομοιογενεῖς μόνον τρόπους τῆς κινήσεως αὐτῆς, παρουσιάζουν καὶ ἀντίστοιχα ψυχικὰ στοιχεῖα, δι’ ὧν ἐκδηλοῦται τῆς πρὸς πνευματικὴν ἐξέλιξιν κινήσεως ἡ ποσότης.

Ὅλας τὰς πνευματικὰς χορείας, τὰς ἀκολουθούσας τὴν πρώτην ὁμαλὴν ἐξέλιξιν, χαρακτηρίζουσι γνωρίσματα, οὐδὲν ἄλλο δηλοῦντα ἢ **ὁμαλὴν μὲν πλὴν χελωνοειδῆ πρὸς τὰ πρόσω κίνησιν, ἧς ἀποτέλεσμα ἀσφαλὴς μέν, ἀλλὰ βραδυτάτη πνευματική ἐξέλιξις. Τὰ κύρια τούτων γνωρίσματα εἶναι ὁ σκεπτικισμὸς καὶ ἡ συντηριτικότης, ἡ αὔξουσα ὁλονὲν ἠθικὴ ποσότης.**

Τὰς πνευματικὰς ὑπάρξεις, τὰς διαγραφούσας τόσον ταχέως τὴν ἐξελικτικὴν κλίμακα τοῦ πνεύματος, **χαρακτηρίζει ἡ γνῶσις τῆς Ἀληθείας καὶ τοῦ προορισμοῦ καὶ ἡ ἐκ τούτων ἀπορρέουσα ἀποφασιστικότης,** πλουτίζουσα μὲ πάντα τὰ ψυχικὰ ἐφόδια τὸ πνεῦμα, ὅπερ ἀποκτῶν ἰδίαν δύναμιν ἤδη **αὐξάνει τὴν ταχύτητα αὐτοῦ, χωροῦν μετὰ μεγαλυτέρας δράσεως πρὸς τὰ πρόσω, ὁπότε ὁ ἀντίρροπος ὑλικὸς νόμος φθάνει ἀδυνατῶν εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀδρανείας αὐτοῦ καὶ ὅτε τὸ ἐν ὕλῃ ὂν πνεῦμα μόλις λανθάνουσαν αἰσθάνεται τῆς ὕλης τὴν ὑπόστασιν.** Τότε πλέον ἡ ὀντότης αὕτη ἡ πνευματικὴ πᾶσαν ἐκδήλωσιν φυσικοῦ νόμου καθιστᾶ ἀνενεργόν, ὅτε ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος ὑλικὸν περιβεβλημένος ἔνδυμα, **ἀνέρχεται νικῶν τὴν βαρύτητα, βαδίζει ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ καθιστᾶ ἑαυτὸν**

ἀόρατον κατὰ τὸ δοκοῦν.

Τὰ γνωρίσματα αὐτοῦ, ἢ γενικῶς τῶν πνευματικοτήτων τῆς δευτέρας κατηγορίας, εἶναι ἡ γνῶσις τῆς Ἀληθείας, ἥτις συνοδεύεται ἄρα καὶ ἀπὸ τὸ σπουδαιότατον καὶ κυριωδέστατον **στοιχεῖον τῆς πίστεως.**

Ἡ γνῶσις τοῦ προορισμοῦ, ἥτις ἀκολουθεῖται ἀπὸ τὴν ἐκ τῆς θελήσεως γεννωμένην ἀποφασιστικότητα. Ἐκ τῆς γνώσεως τῆς Ἀληθείας καὶ τοῦ προορισμοῦ, ἀπορρέουν μύρια ἄλλα στοιχεῖα, ἀποτελοῦντα ἐν συνειρμῷ τὴν ἐνιαίαν ὁλομέλειαν τῶν δύο στοιχειακῶν ὀντοτήτων, **τῆς γνώσεως τῆς Ἀληθείας καὶ τοῦ προορισμοῦ.** Πάντα ταῦτα τὰ μερικὰ στοιχεῖα εἶναι χαρακτηριστικαὶ ἐκφάνσεις τῶν κατὰ τὸν τρίτον τρόπον ἀκολουθουσῶν τὴν ἐξελικτικὴν προοδευτικὴν κλίμακα πνευματικοτήτων.

Ἡ τιμὴ πρῶτον κατέχει πρωτεύουσαν θέσιν ἐν τῷ ὁμίλῳ τῶν στοιχείων τούτων καὶ ἡ Ἀγάπη πρὸς πᾶν ὅμοιον καὶ ἀνόμοιον ἔτι. **Ἐκ τῆς τιμῆς ἀπορρέει ὁ Σεβασμὸς πρὸς τὸ περιβάλλον, ἐκ δὲ τῆς Ἀγάπης ἡ Αὐτοθυσία, διὰ πᾶν ὅμοιον καὶ ἀνόμοιον πολλάκις.** Ὁ ἐκ τῆς τιμῆς πάλιν ἀπορρέων σεβασμὸς παντὸς ξένου, ἀλλ’ ἐνίοτε καί τινος ἀνήκοντος εἰς ἡμᾶς αὐτούς, εἶναι ἀποτέλεσμα πολλῶν ἄλλων αἰτίων, ὀφειλομένων εἰς στοιχεῖα ἕτερα, ὧν ἡ ὕπαρξις γεννᾷ τὸ ἁρμονικὸν σύνολον τοῦ σεβασμοῦ. Ἡ δὲ ἐκ τῆς τὰ πάντα στεγαζούσης Ἀγάπης ἀπορρέουσα αὐτοθυσία εἶναι ἀποτέλεσμα πάντων τούτων.

Κατὰ ταῦτα, πᾶσα πνευματικὴ ὕπαρξις κινουμένη ἐν τοιαύτῃ ἰδανικῇ ἐνώσει, πάντα τὰ στοιχεῖα ταῦτα, μὲ ταχύτητα ἐπιταχυνομένην διέρχεται τὰς συνεχεῖς τῆς ἐξελικτικῆς πνευματικῆς κλίμακος βαθμίδας καὶ οὕτω συντέμνουσα τὰς προοδευτικὰς περιόδους καὶ περισσότερον ὀλιγοχρόνιον καθιστῶσα τὴν εἰς ἕκαστον ἐξελικτικὸν σταθμὸν διαμονήν της, **τρέχει ὡς ἅ σβεστος διάττων πρὸς τὴν Ἄπειρον Τελειότητα καὶ Τελείαν Πνευματικότητα.**

Τὰ στοιχεῖα τοῦ Σεβασμοῦ καὶ τῆς Αὐτοθυσίας, ἢ ὅπερ ταυτὸ τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Τιμῆς, γεννοῦν καὶ ἕτερα στοιχεῖα, **τοῦ δικαιώματος καὶ τοῦ καθήκοντος.** Καὶ τὸ μὲν καθῆκον ὑπαγορευόμενον ὑπὸ τῆς αὐτοθυσίας δὲν εἶναι ἢ ἐκδήλωσις τῆς ἀγάπης, τὸ δὲ δικαίωμα ἀπορρέον ἐκ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ πρὸς ἐμὲ σεβασμοῦ δὲν εἶναι ἢ ἐκδήλωσις τῆς τιμῆς. Εἰς τὴν τιμήν, εἰς ἣν ἀνάγεται ὁ σεβασμὸς καὶ τὸ δικαίωμα ἢ εἰς τήν ἀγάπην, εἰς ἣν ὑπάγονται καὶ ἡ αὐτοθυσία καὶ τὸ καθῆκον μετὰ τῆς τιμῆς καὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῆς, εἰς κόσμον ἄλλον μικροτέρων, πλὴν σπουδαιοτάτων παραγωγικῶν στοιχείων, διακρίνεται καὶ **ἡ Αἰδώς.**

Ἡ Αἰδώς, τέκνον τοῦ Σεβασμοῦ πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ πρὸς ἑαυτόν. Ἀποκύημα Ἀγάπης καὶ κόρη τῆς Τιμῆς. Ἡ Αἰδώς, τὸ σύμβολον τοῦτο τῆς πνευματικῆς τελειότητος, ὁ ζυγὸς δι’ οὗ ζυγίζεται τὸ ποσὸν τοῦ ἐξανθρωπισμοῦ καὶ τὸ στοιχεῖον δι’ οὗ χαρακτηρίζεται **τὸ**

ποιὸν πνευματικοῦ τινος συνόλου ἢ μέρους, Κράτους, Κοινωνίας, Οἰκογενείας καὶ ἀτόμου. **Εἶναι τὸ μέτρον δι' οὗ μετρεῖται ὁ πολιτισμὸς καὶ τὸ βάθρον πάσης ἠθικῆς οἰκοδομῆς.**

Εἰς τὸν κόσμον τῶν αἰσθημάτων κατέχει ἐξέχουσαν θέσιν καὶ εἶναι ψυχικὴ ἐκδήλωσις ἀναμετρῶσα τὸ πνευματικὸν ἀνάστημα παντὸς ἀνθρώπου. Εἰς τὴν διαδρομὴν τῆς ἐξελικτικῆς κλίμακος ὑπὸ πνευματικῆς ὑπάρξεως καὶ κατὰ τὸν τρίτον τρόπον, τὸν τῆς ἐπιταχυνομένης προοδευτικῆς τοῦ πνεύματος κινήσεως, ἡ Αἰδὼς ἐξέχει ὡς οὐσιῶδες γνώρισμα καὶ ἀποτελεῖ τὴν βαθμίδα ἐκείνην τῆς κλίμακος εἰς ἣν, ἀφοῦ τις φθάσῃ καὶ ὑπερβῇ, **ἄρχεται ἀσφαλῶς κινούμενος πρὸς τὸν Κόσμον τῆς Τελειότητος, χωρὶς φόβον στασιμότητος ἢ ἐπιστροφῆς πρὸς τὰ ὀπίσω.**

Ἅμα τῇ ἐμφανίσει τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸν κόσμον τοῦ συνειδητοῦ, εὐθὺς ὡς ὁ νέος ἄνθρωπος λάβῃ συνείδησιν ἑαυτοῦ, ὡς ὑλικοῦ καὶ πνευματικοῦ ἀτόμου, τὸ πρῶτον αἴσθημα ὅπερ ἐπ' αὐτοῦ κυριαρχεῖ εἶναι τὸ τῆς αἰδοῦς. **Ἔχει τὴν φύσιν ὁρμεμφυτικὴν καὶ ἐνστικτικὸν τὸν χαρακτῆρα.** Εἰς ὅσον δὲ ἀνώτερον ἐπίπεδον καθαρότητος εἶναι τὸ πνευματικὸν «εἶναι» τοῦ ἀνθρώπου, τόσον ζωηρωτέρα γίνεται ἡ ἐκδήλωσις τῆς αἰδοῦς. Μία προσβλητικὴ λέξις ἀρκεῖ ἵνα προκαλέσῃ τὸ ἐρύθημα εἰς τὰς παρειὰς τοῦ νεανίου. Εἷς ἔπαινος παρ' ἀνωτέρου, μία ἐπίπληξις, ἢ ἡ ἁπλῆ νεανίου εἰς ἀνωτέρους παρουσία, προκαλεῖ τὸ ὡραῖον τῆς αἰδοῦς χρῶμα. **Μὲ τὸν ὡραῖον της πέπλον περιβάλλει πᾶν ἱερόν, πᾶν ὅ, τι συγκεντροῖ τῆς τιμῆς τὰ στοιχεῖα.**

Ἡ αἰδώς, τὸ ἁρμονικὸν στοιχεῖον τῆς τόσον θαυμαστῆς κοινωνικῆς συμμετρίας. Ἄτομον, οἰκογένεια ἢ κοινωνία, εἰς τοὺς κόλπους τῆς ὁποίας διαμένει τὸ ὑψηλὸν τῆς αἰδοῦς αἴσθημα, εἶναι ἐξελιγμένη ἐν τῷ πνευματικῷ της συνόλῳ κοινωνίᾳ, ἥτις ἀσφαλῆ καὶ ἀναφαίρετον περικλείει τὴν γενικὴν εὐτυχίαν. Ἐκεῖ τὰ ἐσκηνωμένα πνεύματα, παραλληλίζοντα τὰς κοσμικὰς πράξεις των πρὸς τοὺς θεμελιώδεις πνευματικοὺς νόμους, διαγράφουν τὰς γραμμὰς τῆς τελείας ἐπιγείου πνευματικῆς κοινωνίας, ἐν ᾗ δεσπόζοντες νόμοι εἶναι οἱ ἀφορῶντες τὴν **ἐν ἁμίλλῃ διὰ τὸ καλὸν πνευματικήν ἐξέλιξιν.** Τὰ πνεύματα τοιαύτης κοινωνίας εἶναι τὰ ἀπαρτίζοντα τὰς πνευματικὰς χορείας, τὰς μετ' ἐπιταχυνομένης κινήσεως ὁδευούσας πρὸς τὴν Τελειότητα. Ἐκεῖ ἐναρμονίζονται θαυμαστῶς τὸ καθῆκον μὲ τὸ δικαίωμα καὶ ἄριστα συμβιοῦσι τὰ ὑλικὰ ἄνισα. **Ἐκεῖ εἶναι παντελῶς ἄγνωστος ἡ ἔννοια τοῦ ἀτομικοῦ συμφέροντος, ἡ δὲ ἰσότης τὰ πάντα στεφανοῖ.**

Ἐξ ἀντιθέτου, ἐκείνη ἡ κοινωνία ἐν ᾗ τὸ αἴσθημά τῆς αἰδοῦς βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον ἄρχεται ἐκλεῖπον, προώρισται θᾶττον ἢ βράδιον νὰ ὑποστῇ πλήρη **ἀδράνειαν καὶ πνευματικὴν στασιμότητα.** Μιᾶς τοιαύτης κοινωνίας αἱ πνευματικαὶ ὑπάρξεις κλονίζονται πρὸ τοῦ αὐξανομένου ἐν ἰσχύϊ νόμου τῆς φύσεως τῆς ὕλης καὶ οὕτω καμπτόμεναι ἀκολουθοῦν τὴν τροχιὰν τοῦ ἀντιρρόπως δρῶντος νόμου τῆς ὕλης. Ἐκεῖ ἔνθα βασιλικὰ ἁπλώνει τὰ πέπλα **ἡ ἄρνησις τῆς**

αἰδοῦς, ἡ ἀναίδεια, ἐκεῖ ὡς μανῖται φύονται τὰ πνευματοφθοροποιὰ στοιχεῖα του, ἀποσαθροῦντα τὸ ψυχικὸν ἐγὼ καὶ προκαλοῦντα τὴν πόρωσιν, τὴν θυγατέρα τῆς ἀναιδείας.

Ἡ κοινωνία αὐτὴ καὶ αἱ αὐτὴν ἐκπροσωποῦσαι πνευματικότητες, εἶναι ἡ μετ' ἐπιβραδύνσεως κινουμένη πρὸς πρόοδον πνευματικήν, εἶναι ἡ κοινωνία τῆς ἀτομικῆς ὡς καὶ τῆς γενικῆς δυστυχίας. Μία τοιαύτη κοινωνία γεννᾷ νέους μὴ ἐρυθριῶντας πρὸ γερόντων δι' ἀθυροστομίας, ἀσχημονοῦντας δημοσίως, παρθένους καταρρακούσας διὰ τοῦ ἀσέμνου τὸ ἠθικὸν αὐτῶν καὶ συνειρμοὺς οἰκογενειῶν ἀποσυντεθειμένους. Οὐδὲν δύναται νὰ σώσῃ τὴν κοινωνίαν ταύτην εἰ μὴ ἰσχυρὸς κλυδωνισμὸς ἀτυχήματος ἢ καταστροφῆς, δι' ὧν δύναται αὕτη ἀνακαινίζουσα τὰς ἠθικὰς δυνάμεις τὰς σεσαθρωμένας, νὰ ἀρχίσῃ κίνησιν πρὸς τὰ πρόσω, ρυθμιζομένη καὶ πάλιν ἀπὸ τὸν Ἀμετάπτωτον νόμον τῆς πνευματικῆς προόδου καὶ ἐξελίξεως.

Ἡ αἰδὼς ὅθεν εἶναι τὸ σύμβολον τῆς ἠθικοπλαστικῆς ὁμάδος τῶν ψυχικῶν στοιχείων, ἅτινα δημιουργοῦσι τὰ διὰ τῆν τελειοποίησιν, τὴν ταχεῖαν, προοριζόμενα πνεύματα. Κατὰ ταῦτα ἡ αἰδὼς δύναται νὰ θεωρηθῇ συμφυὴς τῆς προόδου τῆς πνευματικῆς. Εἰς τὴν Ἀτέρμονα πνευματικὴν κλίμακα, ὡς περίβλεπτον σημεῖον ὀρθοῦται ἡ αἰδώς, δηλοῦσα διὰ τοῦ ἐπιβλητικοῦ αὐτῆς παραστήματος τὸν σταθμόν, ὃν πρέπει νὰ διέλθῃ πνευματικότης τις, ἵνα δι' αὐτοῦ βαδίσῃ πλέον **πρὸς τὴν Ἄπειρον καὶ Τελείαν Πνευματικότητα.**

Ἡ αἰδὼς ἄρα εἶναι ἡ πύλη, δι' ἧς διερχόμενός τις, ἀφήνει ὄπισθεν τὰ ὄζοντα ἀπὸ δυσώδη ἀπόπνοιαν κοσμικὰ τῆς ἀναιδείας τέλματα καὶ χωρεῖ πρὸς τοὺς κήπους, ἐξ ὧν θεία καὶ Ὑπερκόσμιος διαχέεται τῆς Πνευματικῆς Τελειότητος ἡ Εὐωδία.